

[Hans Hansen (Rørby).]

paataget sig, at levere Forbrugerne visse Produktions- og Fabrikationsgenstande, saa mener jeg, det er logisk, at man da ikke mere beskytter Industrien. Jeg tror dog, man vil erkende, at hvis Industrien nægter at arbejde og gaar ind i en Konflikt, saa maa Beskyttelsen for den Industri falde bort, det vil sige ikke alene Valutacentralen.

Men der laa for øvrigt i Statsministerens Udtalelse noget, som man ikke kunde lade være at lægge Mærke til. Statsministeren sagde nemlig, at den Beskyttelse, man yder Industrien gennem Valutacentralen, burde falde bort, hvis Industrien nægter at arbejde. Under Forhandlingen om det paagældende Lovforslag blev det stærkt fremhævet, at Valutacentralens Opgave var af valutamæssig Karakter. Hvad har Industrien da faaet gennem Valutacentralen? Hvis den har faaet noget, tror jeg dog, der er Grund til at tage det fra den igen under en Situation som den foreliggende.

Det samme gælder hele vor Beskyttelsestoldlovgivning, alt det, som indirekte skaber den Spænding mellem Pristallene, som er den virkelige Aarsag til Krisen og Arbejdsløsheden, som jeg ved denne Lejlighed ikke skal komme ind paa.

Man prøver paa nu at fastlægge en Ordning for et Aar efter de Aftaler, der foreligger, idet det i § 1 foreslaas, at de indgaaede Overenskomster skal gælde et Aar frem i Tiden. Men man kan dog vel ikke tvinge Folk til at opretholde en Overenskomst efter dens Udløb; thi da er der ikke længere Tale om en Overenskomst, da er det et Diktatur, et Magtbud, en Tvang, som ikke har noget med Overenskomst at gøre.

Vi kan ikke stemme for, at Staten foretager dette Indgreb, og vi vil ikke medvirke til at gennemføre et saadant Diktatur, som sikkert vil foraarsage en Opløsning af Fagsammenslutningen, hvis Virkninger jeg i øvrigt ikke her skal komme ind paa, idet jeg skal overlade til de Herrer, som er valgt af Fagsammenslutningerne, at skride ind. Men jeg kan sige saa meget, at vi vil ikke og kan heller ikke paa det nuværende Tidspunkt ifølge de Udtalelser, der foreligger, før end de Forhandlinger, der skal føres om dette Lovforslag, er til-

endebragt, medvirke til at gennemføre et Indgreb af denne Art.

Aksel Larsen: De Glosér, vi oftest har hørt fra denne Talerstol i denne Debat, er Ordene „Ulykke for det danske Samfund“, „Katastrofe for Erhvervslivet“ og „økonomisk Sammenbrud for vort Land“, og det er saadan, at i hver eneste Situation, hvor man i dette Ting har behandlet et Lovforslag, afgjort skadeligt for Arbejderne, da har Argumentationen været den samme saavel her som i Pressen: Henvisninger til den frygtelige Ulykke for Samfundet, Landet og hele det økonomiske Liv, det vilde være, hvis ikke netop dette Lovforslag blev vedtaget. Altid, naar man vil gennemføre den Slags, skal man skabe den rette Stemning, indstille Arbejderne paa, at det vil medføre forfærdelige Følger for deres Samfund, hvis de ikke her bøjer sig og godkender den paagældende Lov, retter sig efter de Følger, den faar.

Dette gør det nødvendigt, naar man skal tage Stilling til det foreliggende Lovforslag, atter en Gang at slaa fast, i hvilket Samfund vi befinder os, og jeg skal for at gøre det saa klart som muligt tillade mig at oplæse vort Partis Mening om dette Samfund, der lyder, som følger:

„Den kapitalistiske Samfundstilstand“

— med Formandens Tilladelse . . .

Anden Næstformand (Parkov): Ja, for et kort Citat.

Aksel Larsen: „umuliggør en retfærdig Fordeling af Samfundsarbejdets Udbytte, fremkalder planløs Produktion, hvorved uhyre Værdier gaar til Grunde, skaber Krise og Arbejdsløshed, splitter Samfundet i stadig heftigere Interessekrige og spaltes det sluttelig i to modsatte Lejre i en bestandig mere omfattende og bevidst indbyrdes Klassekamp.“

Jeg tilføjer, for at forhindre Misforstaaelser, at disse Ord, som vort Parti til 100 pCt. underskriver, er taget fra det danske Socialdemokratis Program af 1913, men de bliver ikke urigtige af den Grund, da Socialdemokratiet en Gang havde visse marxistiske Sætninger i deres Program, selv om de aldrig rettede sig efter dem.